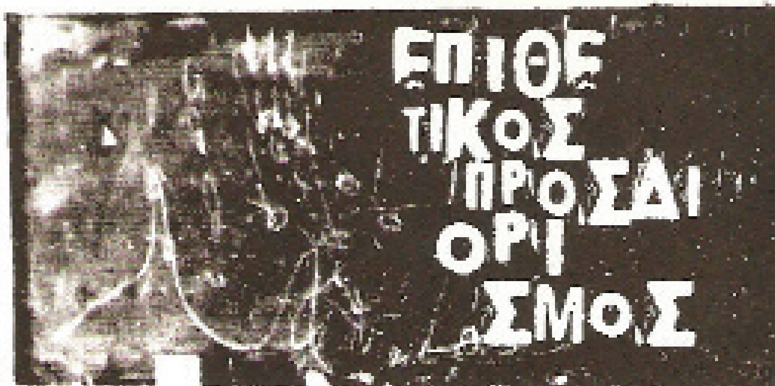
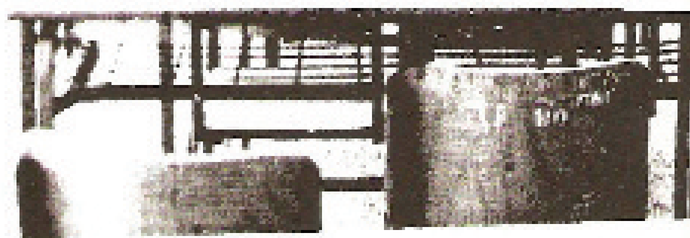
περιοδική έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση

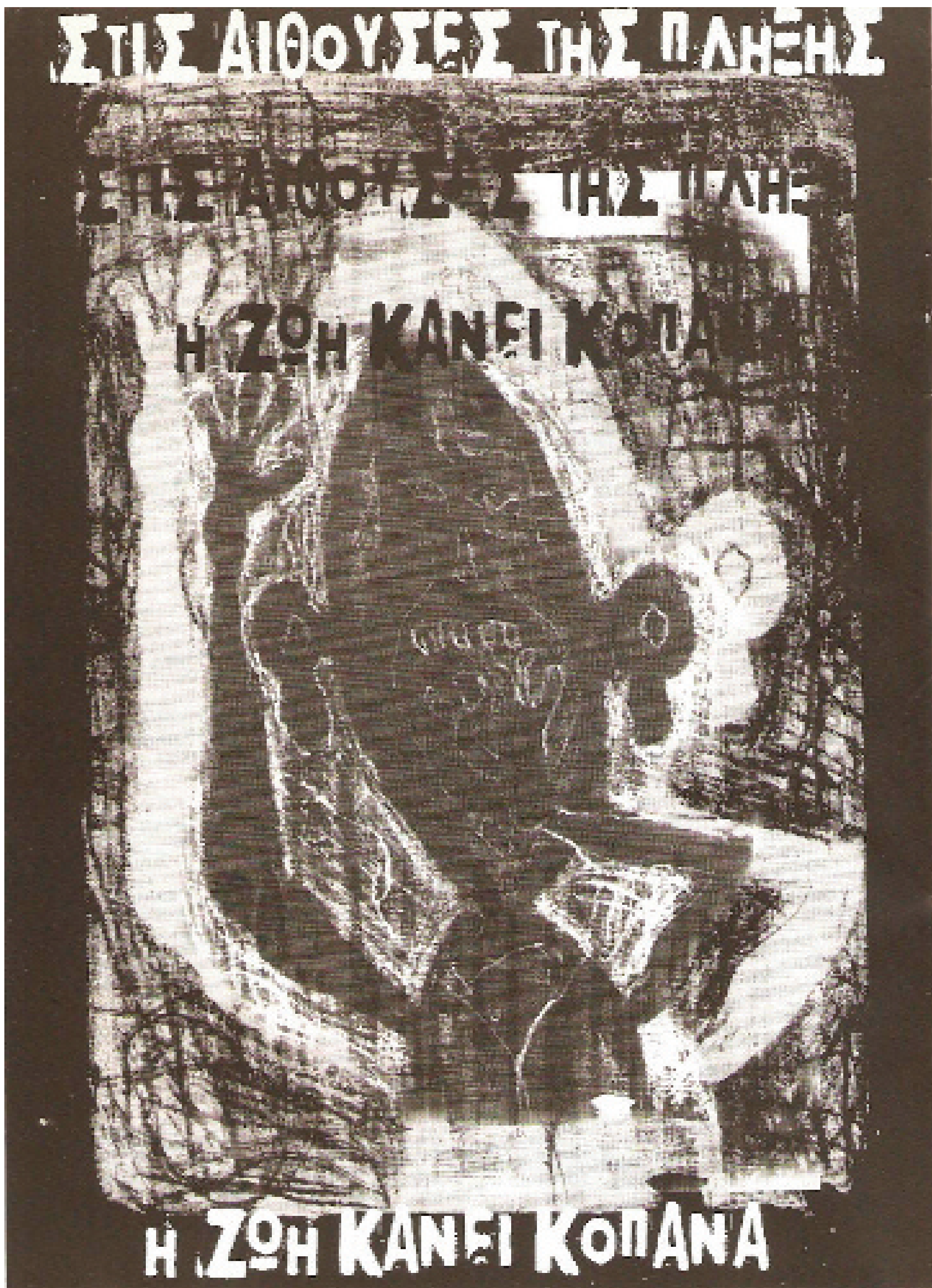
Νοέμβρης '00 №3

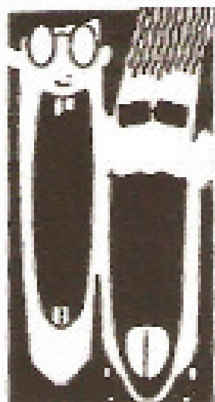

ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΠΛΗΞΗΣ
Η ΖΩΗ ΚΑΝΕΙ ΚΟΠΑΝΑ

ΆΝΤΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

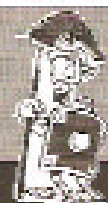
Μετά από ένα χρόνο το τεύχος αυτό επιτίθεται μέσα από το χώρο του Θερσίτη που βρίσκεται στο υπόγειο της Νέστορος και Ευαγγελιστρίας στον Άγιο Φανούρη και αυτο-προσδιορίζεται περισσότερο συλλογικός και αποφασισμένος για μια τακτικότερη επικοινωνία.

Ο επιθετικός προσδιορισμός δεν αντέχει καθηγητές, παιδαγωγική, τάξεις κουδούνια, διάλειμμα, μαθηματικά, γεωμετρία, καριέρα, πειθαρχία, απουσιολόγια, προσευχή, βαθμούς, θρησκευτικά, διευθυντές, συλλόγους, γονείς και κηδεμόνες, γλύφτες, μάθετε ξεχάστε, γιατί μιλάς, ποιος κάνει φασαρία, την ονομαστική, τη γενική, την οριστική, την υποτακτική, και κυρίως την οποιαδήποτε προστακτική που αρθρώνει η σχολική πραγματικότητα.

ΘΕΡΣΙΤΗΣ: ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΤΡΟΠΩΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ πλατεία δασκάλας Ν.ΛΙΟΣΙΑ

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ Ω! ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

1

Ένα νέο πιο "φιλικό" αυτή τη φορά νομοσχέδιο ήρθε να αντικαταστήσει το παλιό θέλοντας να κλείσει έτσι οριστικά ύστερα κι από την περσινή επίδειξη κατασταλτικής δύναμης το κοινωνικό μέτωπο των καταλήψεων, που για πολλά χρόνια ήταν πονοκέφαλος για το κράτος και τους λοιπούς σπόνσορες. Η επιδιωκόμενη ομαλότητα είναι αυτή που θα ξαναδώσει στο σχολείο το κύρος που του λείπει για να συνεχίσει απερίσπαστο τη βασική του λειτουργία: την ομογενοποίηση της σκέψης και την τροφοδοσία της εμποροπανήγυρης που χαριστικά ονομάζεται αγορά εργασίας.

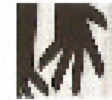

Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

ΑΓΙΑΣΜΟΣ
Ο ετήσιος (κάθε Σεπτέμβρη) ιερός ραντισμός των νεαρών βλαστοριών στο προαύλιο των σχολικών θερμοκηπίων για την καταπολέμηση των βλαβερών ζιζανίων της ανυπακοής και της ασέβειας. Το ράντισμα γίνεται από ειδικευμένα συνεργεία ρασοφόρων στα μεταφυσικά φυτοφάρμακα. Προσοχή, η κατάποσή τους προκαλεί πνευματική δηλητηρίαση.

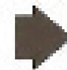
...Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ.

2

...Ευελιξία, κατάρτιση, απασχολήσιμος,
πολιτισμός της πληροφορίας, εκπαίδευση διά βίου,
αποδέσμευση "ζωντανής εργασίας", εκπαιδευόμενος...

Κάποιοι παράξενοι νεολογισμοί που στοιχειώνουν το "ουμανιστικό" ιδεολόγημα της εκπαίδευσης των προηγούμενων δεκαετιών. Και είναι αυτές οι λέξεις που δεν μπορούν να συγκαλύψουν -και μάλλον δεν ενδιαφέρονται να το κάνουν- την επιχειρηματολογία περί της ανιδιοτέλειας της παρεχόμενης γνώσης. Η αθωότητα του εκπαιδευτικού μηχανισμού ουδέποτε υπήρξε γιατί πάντα αυτό ήταν συνδεδεμένο με τις ανάγκες της οικονομίας. Από τη στιγμή λοιπόν που η παραγωγή χρειάζεται ευέλικτους εργαζόμενους με ευέλικτες γνώσεις και το σχολείο καθυστερεί ως προς αυτά, οι μεταρρυθμίσεις έρχονται για να το προσαρμόσουν στα νέα δεδομένα.

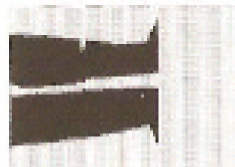
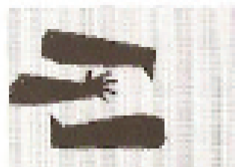
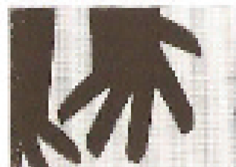
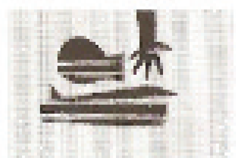
Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

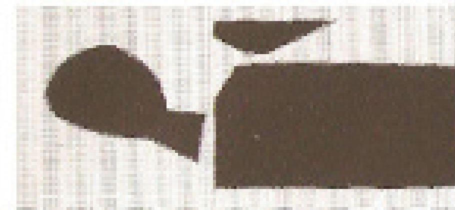
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ
Υπερκρατική παρουσία σύσσωμου του σχολείου προκειμένου να πάρει τη θεία φώτιση, μία ή δύο φορές το χρόνο, στην εμπορική αντιπροσωπεία του χριστού επί της γης. Με καταστήματα σε κάθε γειτονιά, τα καλύτερα δίκτυα εξυπηρέτησης πελατών και το μεγαλύτερο τζίρο από κάθε άλλη πολυεθνική.

Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

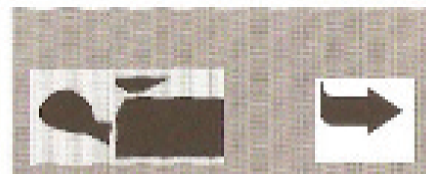
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Ιδιωτικό)
Κολέγια, ΙΕΚ, σχολές. Διευθυντές τους γνωστά πρωτικά και τσιλιάκηδες. Εργαστήρια που λάμπουν, "φαγμένες" διαφημίσεις, υψεγάδιοστο πρόσωπο για μια εξίσου "λαμπρή" σταδιοδρομία. Δίδακτρα υψηλά όσο και ο βαθμός εξατομίκευσης που απαιτείται για μια τέτοια καριέρα. Τό σπ λάμψη όμως που δεν φτάνει για να θαμπώσει τη μηδαμινότητα που αντανακλά η βιτρίνα της καθημερινής ύπαρξης που τάζουν.

Όταν λοιπόν οι παιδαγωγοί λένε ότι απλώνουν το "γνωστικό πεδίο" των μαθητών, το απλώνουν προς τα εκεί που φτάνει το χέρι των κάθε λογής εμπόρων. Όταν λένε ότι ξαναποθετούν το άτομο στο "κέντρο της εκπαίδευσης", ο "ατομοκεντρισμός" αυτός που τόσο φιλελεύθερος ακούγεται, σημαίνει απλά ότι το άτομο τοποθετείται στο κέντρο της εξατομίκευσης των συνεπειών και των επιπτώσεων, καθίσταται αυτό υπεύθυνο για τις επιτυχίες ή τις αποτυχίες, αποκτώντας έτσι και την κουλτούρα του αποτυχημένου ή του επιτυχημένου. Η εσωτερίκευση μιας τέτοιας κουλτούρας είναι ο τέλειος τρόπος ώστε ο "καλός εκπαιδεύσιμος" να γίνει αργότερα ο "καλός απασχολήσιμος". Ακόμα και η περίφημη και εξίσου φιλελεύθερη καραμέλα της "απελευθέρωσης της δημιουργικής φαντασίας" των μαθητών συντάσσεται απόλυτα με τις ανάγκες των αφεντικών για ταχύτητα και προσαρμογή σε διαρκώς νέες συνθήκες εργασίας, με αυτό που λέγεται "αποδέσμευση ζωντανής εργασίας". Οι γλώσσες των μηχανισμών πάντα αλληλοκαταλαβαίνονται.

Το σχολείο όμως δεν αρκείται στο να παρέχει απλά γνώσεις για το πώς κάποιος να χειρίζεται γρήγορα και σωστά βίδες, μηχανήματα ή ανθρώπους. Πρέπει ταυτόχρονα να φτιάξει τις απαραίτητες βιογραφίες, την ίδια δηλαδή την κουλτούρα, που δεν πρέπει να είναι άλλη από την εμπέδωση της εξάρτησης από το σύστημα και της παράλληλης αυτοαπαξίωσης. Το "ας κεράσει" ο καλύτερος πρέπει να μεταφερθεί σε όλα τα σημεία της καθημερινότητας. Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις με την περαιτέρω πίεση και έλεγχο που εισάγουν, παράλληλα με την καλλιεργούμενη αβεβαιότητα του "σκοτεινού μέλλοντος" και την ηθική της "λαμπρής καριέρας", δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ενδυναμώνουν τις βασικές αρχές της εκπαίδευσης: εξατομίκευση, ανταγωνισμός, υπακοή...Αλλά και να τις αφομοιώνουν πλέον δυναμικά στο πλαίσιο των κοινωνικών αυτονόητων. Αν κάποτε οι λέξεις περιέργεια, φαντασία, ελευθερία, ήταν απαγορευμένες στη γλώσσα της σχολικής μηχανής, τώρα δεν έχει πρόβλημα να τις χρησιμοποιεί και να εκτρέπει τα νοήματά τους προς όφελός της.

Λέξεις που θα τις ανασύρει για να τις θάψει μια και καλή ρευμνάζοντας τις ρέπλικές τους. Εκπλήρωση της περιέργειας ναι, αλλά με γνώσεις συσκευασμένες σε πακέτα χρησιμότητας. Φαντασία ναι, αυτή των λοβοτομημένων. Ελευθερία ναι, αυτή την ελευθερία που επιτρέπει στον καθένα να περπατήσει μόνο στους δρόμους των συμβάσεων.

[✖ Η πραγματικότητα του **εγκλεισμού** θα είναι πάντα ορατή στις **διαταγές**, στις **υποχρεώσεις**, στην **αρχιτεκτονική**, στα χασμουρητά, στον ευνουχισμό της περιέργειας, στην αφηρημένη γνώση, στα **πληκτικά ωρα**. Με μεταρρυθμίσεις ή μη το σχολείο θα είναι πάντα εχθρικό στις επιθυμίες. Ο τρόπος που θα σταθεί κανείς απέναντί του παραμένει αμετάβλητος.

Η ΑΝΥΠΑΚΟΗ

σε καθετί που θυμίζει σχολείο είναι το πρώτο βήμα.]

Στο σχολείο έμαθα ότι

αυτά που θελεις να μάθεις

και αυτά που σου μαθαίνουν

είναι δύο διαφορετικά πράγματα

Στη ζωή έμαθα πως το σχολείο είναι νεκρό

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ (συμβασιούχος δημοσίου)

διαστρέβλωση [illegible] ενέργου με μπουλντόγκ, στα μυστικά γενετικά εργαστήρια των υπουργείων παιδείας, εργασίας και δημόσιας τάξης. Δυο κλωνάδες [illegible] παρασκευάζονται, ενώ η προώθηση του νέου είδους ξεκινά σταδιακά από φέτος. Σκοπός τους ο διαρκής έλεγχος, η καταστολή της εξωσχολικής "παραβατικότητας" το ρουφιάνεμα μαθητών και [illegible] στην αστυνομία με την παραμικρή αφορμή. Για να ξεχωρίζει θα φέρει πάνω του πινακίδα "ΜΗΝ ΤΑΪΖΕΤΕ - ΜΗΝ ΧΑΪΔΕΥΕΤΕ". Η επιτυχία του νέου προϊόντος θα φανεί στο μέλλον, ανάλογα με τις είδος από τα δύο που διαστουρώθηκαν θα επικρατήσει.

Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

ΜΕΡΕΣ '90-'91

Απέναντι στο σχολικό θεσμό και στη σχολική πειθαρχία υπήρχε πάντοτε μια γενική απέχθεια, συνειδητή ή ασυνείδητη, που πολλές φορές εκφράζεται και γίνεται πράξη ανυπακοής (από τα γκραφίτι, τα συνθήματα στους τοίχους και τις κοπάνες ως τις καταλήψεις). Οι πράξεις αυτές αντίστασης γνώρισαν περιόδους κορύφωσης, ποσοτικής και ποιοτικής, από τις οποίες σημαντικότερη σίγουρα είναι αυτή του Γενάρη 91. Στα γεγονότα του Γενάρη υπήρχε διάχυτη μια γενικευμένη συμπαθή από ένα σημαντικό μέρος της κοινωνίας που ξεπέρασε κατά πολύ τα όρια μιας "σχολικής" κρίσης. Η τότε "άγρια" νεολαία κατάλαβε ότι η συνήθεια να μιλάμε για να μην παύμε τίποτα, να χανόμαστε μέσα σε λάθος προβλήματα, να ακούμε αυτούς που μιλούν έτσι και ξέρουν αλλιώς, να ψηνόμαστε στη φθορά της καθημερινής μιζέριας και της μονότονης επανάληψης είναι ένας ακόμα τρόπος για να εμποδίζεται ο καθένας ν' αναγνωρίσει τα πραγματικά του συμφέροντα και την επιθυμία του για αυθεντική ζωή και ελευθερία. Τα γεγονότα του Γενάρη ήταν μια βίαιη κίνηση προς την ελευθερία και προς τη δημιουργία αυθεντικών βιωμάτων.

ΧΡΟΝΙΚΟ

Μέσα Νοέμβρη αρχίζουν οι πρώτες καταλήψεις.
Αρχές Δεκέμβρη σχεδόν όλα τα σχολεία τελούν υπό κατάληψη. Αρχίζουν οι πρώτες δυναμικές πορείες στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις.

9/1 Δολοφονείται ο καθηγητής Ν.Τεμπονέρας από ομάδα ΟΝΝΕΔιτών στην προσπάθειά τους να ανακαταλάβουν το σχολείο. Το ίδιο βράδυ πραγματοποιείται διαδήλωση 15000 ατόμων στην Πάτρα με συγκρούσεις με την αστυνομία, επιθέσεις στη νομαρχία και σε τράπεζες που κρατάνε ως το πρωί.

10/1 Μεγάλη πορεία στην Αθήνα με τη συμμετοχή περίπου 100000 ατόμων. Η πορεία γρήγορα εκτρέπεται και αρχίζουν οι συγκρούσεις που σύντομα γενικεύονται (από Αλεξάνδρας ως Σταδίου και από το Σύνταγμα ως την Πειραιώς). Στόχος των διαδηλωτών εκτός από τους μπάτσους γίνονται και οι τράπεζες, κυβερνητικά γραφεία, βενζινάδικα και βιτρίνες. Η αστυνομία στην προσπάθειά της να αδειάσει την περιοχή γύρω από την Ομόνοια από τους εξεγερμένους πυρπολεί με δακρυγόνα το κατάστημα Κ.Μαρούσης μέσα στο οποίο εγκλωβίζονται και καίγονται ζωντανοί 4 άνθρωποι. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι νωρίς το πρωί. Παραίτηση του υπουργού παιδείας Κοντογιαννόπουλου.

11/1 Νέα πορεία στο κέντρο της Αθήνας. Γίνεται επίθεση στα ΜΑΤ που φυλάνε τα γραφεία της Ν.Δ. στη Χαλκοκονδύλη. Καταλήψεις και οδοφράγματα στο Πολυτεχνείο, στην ΑΣΟΕΕ και στη Γεωπονική. Συλλήψεις διαδηλωτών, τραυματισμοί και από τις δύο πλευρές. Συγκρούσεις και στη Θεολογική στη Θεσσαλονίκη.
Τις επόμενες μέρες η ένταση μεταφέρεται και σε διάφορες γειτονιές της Αθήνας, ώσπου τα τέλη περίπου του Γενάρη όπου οι κινητοποιήσεις αποκλιμακώνονται.

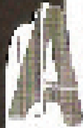
Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (δημόσιο)

Ο περίφημος ναός της γνώσης, όπου αυτή δυξάζεται σαν το πανάγιο εμπόρευμα, μαράζι κάθε σύγχρονη γονιό για το παιδί του. Γιατί "αυτονόητα" υπάρχουν εξαιρετικά σημαντικοί λόγοι ν'ασεβεί κάποιος στη σοφία των γιάκων της γνώσης -του ακαδημαϊκούς- που με ήθη μεντιών θα γεμίσουν κεφάλια και θα φτιάξουν βιογραφίες έτοιμες για την αγορά εργασίας ανώτατου επιπέδου. Παράλληλα η διαρκής υποβάθμιση των "θεωρητικών" σχολών σε σύγκριση με την μεγάλη αναβάθμιση των σχολών τεχνολογίας και διοίκησης δείχνει ότι το πανεπιστήμιο ελάχιστα ενδιαφέρεται πια να κρατήσει τα

πό τον Νοέμβρη που άρχισαν οι καταλήψεις έως την εξέγερση του Γενάρη οι μαθητικοί αγώνες βοήθησαν να βγουν πολλά συμπεράσματα, γι'αυτούς που συμμετείχαν αλλά και γι'αυτούς που θα ξαναβρεθούν μπροστά στις ίδιες καταστάσεις. Συμπεράσματα που αφορούν τις δυνατότητες, τα όρια και τα εμπόδια που έχει να αντιμετωπίσει ένα τέτοιο κίνημα. Πρώτα απ'όλα κατά τη διάρκεια όλων αυτών των μηνών η καθημερινή ζωή στα σχολεία δίδαξε τόσα στους καταληψίες όσα δεν είναι δυνατό (και επιθυμητό βέβαια) να μάθουν σε όλη τη σχολική τους ζωή. Συνειδητοποίησαν ότι μπορούν να συννενοηθούν μεταξύ τους. Ότι μπορούν να παίρνουν αυτοί τις αποφάσεις που αφορούν τη δική τους ζωή και συλλογικά να πραγματοποιούν αυτές και τις επιθυμίες τους. Οι συνελεύσεις στα κατειλημμένα σχολεία ήταν μια καθημερινή πραγματικότητα, πρώτη φορά όλος αυτός ο κόσμος λειτούργησε συλλογικά, χωρίς διαμεσολαβητές, με λίγα λόγια πρώτη φορά όλος αυτός ο κόσμος πήρε τη ζωή στα χέρια του.

Καθημερινή πραγματικότητα όμως ήταν και τα ξύλα με τους κάθε λογής αγανακτισμένους πολίτες. Έτσι βάπτισαν τους μπε τους φασίστες, τους τραμπούκους γονείς και μη και όλους αυτούς τους κάφρους που ξεχασαν ότι πρέπει να παίρνουν το νόμο στα χέρια τους όποτε και οπουδήποτε η τάξη διασαλεύεται. Τα νέα τότε ιδιωτικά κανάλια φανέρωσαν τις προθέσεις τους και το ρόλο τους.

Κατά τη διάρκεια των καταλήψεων τα ρεπορτάζ είχαν τίτλους του στυλ "Τάβλι, βία και αναρχία" ενώ έσπευσαν να χαρακτηρίσουν νίκη των μαθητών την παραίτηση του Κοντογιαννόπουλου, τονίζοντας έτσι ότι ήταν καιρός οι μαθητές να γυρίσουν στα μαθήματά τους. Τέλος, έκλεισαν γρήγορα το θέμα με τους 4 νεκρούς από τον εμπρησμό των μπάτσων στο Κ.Μαρούση και την δολοφονία του Τεμπονέρα και βιάστηκαν να παρουσιάσουν τελειωμένες τις καταλήψεις πριν αυτές πραγματικά λήξουν και με την ευκαιρία του πολέμου στον Περσικό τις "έθαψαν" κυριολεκτικά. Από την άλλη πλευρά τώρα μπορεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να αποσύρθηκε, μπορεί ο υπουργός να παραιτήθηκε αλλά ουσιαστικά στα σχολεία δεν άλλαξε τίποτε. Ακόμα αλήθεια είναι ότι οι μαθητές δεν κατάφεραν να θίξουν ούτε την ουσία του "εκπαιδευτικού" ρόλου του σχολείου, ούτε το ρόλο της αυθεντίας του καθηγητή, ούτε τη σύνδεση της εκπαίδευσης και των γνώσεων που αυτή παρέχει με την παραγωγή, ούτε...ούτε....Η αλήθεια είναι ότι ο λόγος που ασκήθηκε ήταν μόνο αυτός της άρνησης, ότι η οργή δεν έγινε συνείδηση, ότι θέλει πε τα ένα βήμα παραπάνω.

Την επόμενη φορά...

προσχήματα, όπως με το παλιό καλό "ανθρωπιστικό" ιδεολόγημα ότι παράγει γνώση για την κοινωνία κι όχι για εμπορικές δουλειές. Και είναι αυτό ακριβώς, η γνώση που θα εξαργυρωθεί μ'έναν καλό μισθό, μια επιτυχημένη καριέρα, εξιδεικευμένη υπάλληλος στα υπουργεία, εταιριών, κοινοτήτων, βιομηχανιών, και λοιπής οικονομικής (και όχι μόνο) κυριαρχίας, που χρειάζεται τη γνώση των λίγων όπως ακριβώς χρειάζεται την άγνοια των πολλών. Τα πανεπιστήμια είναι η ανώτατη θεσμική οργάνωση της εξειδικευμένης γνώσης ή αλλιώς της γενικευμένης κοινωνικής άγνοιας

Αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ '90-'91

Τις τελευταίες μέρες γινόμαστε όλοι μάρτυρες μιας εκστρατείας των μέσων μαζικής παραπληροφόρησης όσον αφορά το "ποιόν" και το "ποσόν" του μαθητικού κινήματος.

Η πρώτη πράξη παίχτηκε με τις συγκρούσεις της Πέμπτης και της Παρασκευής, όπου εφημερίδες και σταθμοί, κατάφεραν να τα καταδικάσουν και να μας πείσουν ότι ήταν υποκινούμενα από "αναρχικά" στοιχεία, προβοκάτορες, ύποπτους μηχανισμούς και επί τη συνέχεια, κάτι το οποίο απέχει παρασάγγας από την πραγματικότητα, καταδικάζοντας [illegible] παράλληλα και τις βιαιότητες των ΜΑΤ-ΜΕΑ. Σ'αυτή την περίπτωση υπάρχουν δύο εκδοχές: ή αυτός που τα γράφει είναι ηλίθιος ή είναι τόσο παρακομμένος από τα κομματικά δρώμενα, χωμένος σε μια συντηρητική πολυθρόνα, βολεμένος με μια ορισμένη "προοδευτική" ιδεολογία, ώστε να αδυνατεί να τα ερμηνεύσει.

Εμείς οι "προβοκάτορες"-μαθητές, που δύο μήνες πια, στηρίζουμε τις καταλήψεις, και όλος ο κόσμος που στέκεται δίπλα μας, θεωρούμε απόλυτα φυσιολογικό το ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να μας καταλάβουν. Είναι από κάθε άποψη νεκροί, ανίκανοι να αγκαλιάσουν την ζωή και τα ωραία και να την ξαζουμίσουν, να νιώσουν την χαρά και την λύπη, το θυμό και την αγανάκτηση, τη συναισθηματικότητα και το συναίσθημα, ανίκανοι να αντισταθούν. Τα αρτηριοσκληρωμένα "ρεζερβουαρικά" μυαλά τους περιορίζονται, όντας αδύναμα έστω και ν'αγγίξουν την πραγματικότητα, σε εκτιμήσεις και κρίσεις κατά παντός υπευθύνου με κύριο στόχο την συγκάλυψη, "χρυσώνοντας" το χάπι για κάλυψη στις ένοχες συνειδήσεις τους.

Η δεύτερη πράξη παίχτηκε, και παίζεται, από την στιγμή που αλλάζει ο υπουργός παιδείας και ο διάλογος αρχίζει από μηδενική βάση. Τα Μ.Μ.Ε. πιστεύουν να προαναγγείλουν νίκη των μαθητών, ώστε και σταδιακά τη συνέχιση των καταλήψεων και προκαλώντας ως επιφανείς κακών μαντάτων τη λήξη τους, συγκαλύπτοντας το σημαντικότατο για μας θέμα, της αποφυλάκισης των συλληφθέντων, όπως επίσης και την ακύρωση ποινών των καταληψιών. Είναι ολοφάνερη η προσπάθεια για κατάληξη της κατάληψης ξεχνώντας πολύ εύκολα τους πέντε δολοφονημένους, τους άγρια χτυπημένους τραυματίες από τα ΜΑΤ-ΔΑΠ καθώς επίσης και τις ημέρες χημικού πολέμου που έζησε η Αθήνα.

Οι καταλήψεις μπορεί να πλησιάζουν στο τέλος τους, αλλά ποτέ αυτό θα έρθει μόνο οι γενικές συνελεύσεις, υπόδειγμα αυτοοργάνωσης και άμεσης δημοκρατίας μπορούν να τις αποφασίσουν. Καταγγέλουμε κάθε προσπάθεια κατάληξης του αγώνα μας από τα Μ.Μ.Ε., ρίχνοντας το ανάθεμα της [illegible] και παρουσιάζοντας το συμβιβασμό ως μοναδική λύση.

ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΩΣ ΒΑΣΙΚΗ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Εμείς οι προβοκάτορες μαθητές είμαστε πάντα για τους κακούς μασκοφόροι και λέμε ότι τα όνειρά μας δεν εκπληρώθηκαν, αλλά πως όσα κάναμε [illegible], αφού για πρώτη φορά ο χώρος του σχολείου, κατειλημμένος και λειτουργώντας από εμάς, μας δίδαξε όσα τόσα χρόνια δεν μας δίδαξαν τα βιβλία.

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ 1ου, 3ου, 4ου, 5ου, 6ου, 7ου, 8ου, 9ου, 10ου, 11ου, 1ου [illegible], [illegible], [illegible]-ρίου, ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΓΚΡΑΒΑΣ, Ε.Π.Λ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, [illegible] ΤΜΗΜΑ.

Περί έντυπης ευαισθησίας και αρπακτικών

Είναι μερικά περιοδικά που κερδίζουν λίγο περισσότερο χώρο χώρο που η ευαισθησία "ξεχειλίζει" από τα φύλλα των εφημερίδων. Πράγματι χρειάζεται αρκετή ποσότητα έντυπης ευαισθησίας για να γιγαντωθούν τα καθημερινά εγκλήματα στο επίπεδο των "άσχημων περιστατικών". Κι άλλη τόση επιστημονικότητα για να συγκαλυφθούν οι καθημερινές παιδαγωγικές και όχι μόνο! λεηλασίες με "νευρωσικές μελαγχολίες". Κλαψιάρικες επικλήσεις στη φιλευσπλαχνία των ηγετών προκειμένου να μοιράσουν τις "αγκαλιαστικές" τους φιλανθρωπίες. Κι άλλα τόσα "σπαραξικάρδια" ερωτήματα για να θολώσουν αυτό που θα έπρεπε να βρίσκεται μπροστά μας σαν ξεκάθαρη απάντηση: από την "ανεξάρτητη" αγάπη ή το φόβο στις γονικές εμμονές που θέλουν από την παιδικότητα να αντικατοπτρίζει την αρρωστημένη μορφή τους, την σχολική αρχιτεκτονική, τις διαταγές των δασκάλων ως και την τελευταία συλλαβή που αρθρώνουν οι διάπρεπες κοινωνικές κυνικότητες. Είναι που ανθρωπιστικός "αντίλογος" πάντα ήταν το απαραίτητο συμπλήρωμα για την εμπέδωση του κυρίαρχου λόγου, το ίδιο και τα άλλοθι.

Η πίεση

14ΧΡΟΝΗ μαθήτρια αυτοπυροβολήθηκε γιατί έμεινε στα Μαθηματικά

πίεσε τη σκανδάλη

Μια αυτοκτονία - Πολλά «γιατί;»...